

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)
den 2 maj 1995 *

I de förenade målen T-163/94 och T-165/94,

NTN Corporation, bolag bildat enligt japansk rätt, Osaka (Japan), företrätt av professor Jürgen Schwarze och Malte Sprenger, advokat i Düsseldorf, med delgivningsadress i Luxemburg hos Claude Pennings advokatbyrå, 78, Grand-rue,

och

Koyo Seiko Co. Ltd, bolag bildat enligt japansk rätt, Osaka (Japan), företrätt av Jacques Buhart, advokat i Paris, och Charles Kaplan, barrister, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av Ramon Torrent och Jorge Monteiro, juridiska rådgivare, i egenskap av ombud, biträdda av Hans-Jürgen Rabe och Georg

* Rättegångsspråk: engelska.

Berrisch, advokater i Hamburg, med delgivningsadress i Luxemburg hos Bruno Eynard, chef för Europeiska investeringsbankens rättsavdelning, Kirchberg, 100, boulevard Konrad Adenauer,

svarande,

med stöd av

Federation of European Bearing Manufacturers' Associations, företrädd av Dietrich Ehle och Volker Schiller, advokater i Köln, med delgivningsadress i Luxemburg, i mål T-163/94, hos advokatbyrån Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt och, i mål T-165/94, hos Marc Lucius advokatbyrå, 6, rue Michel Welter,

och, i mål T-165/94, även med stöd av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Eric White, vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, biträdd av Claus-Michael Happe, nationell stats-tjänsteman med förordnande vid kommissionen, såsom ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Georgios Kremlis, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EEG) nr 2849/92 av den 28 september 1992 om ändring av den slutgiltiga antidumpningstull på import av kullager med en yttre diameter på över 30 mm med ursprung i Japan som införts genom förordning (EEG) nr 1739/85 (EGT nr L 286, s. 2),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av J. Biancarelli, avdelningsordförande, samt C.P. Briët, R. García-Valdecasas och C.W. Bellamy, domare,

justitiesekreterare: H. Jung,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter muntligt förfarande den 19 oktober 1994,

följande

Dom

I målen förs talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EEG) nr 2849/92 av den 28 september 1992 om ändring av den slutgiltiga antidumpningstull på import av kullager med en yttre diameter på över 30 mm med ursprung i Japan som införts

genom förordning (EEG) nr 1739/85 (EGT nr L 286, s. 2, med rättelse i EGT nr L 72, 1993, s. 36, nedan kallad "förordning nr 2849/92" eller den "omtvistade förordningen"). Denna förordning antogs på grundval av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT nr L 209, s. 1, nedan kallad "förordning nr 2423/88" eller "grundförordningen").

- 2 Rådets förordning (EEG) nr 1739/85 av den 24 juni 1985 om införande av en slutgiltig antidumpningskontroll på import av vissa kullager och koniska rullager med ursprung i Japan (EGT nr L 167, s. 3, nedan kallad "förordning nr 1739/85"), vilken har ändrats genom den omtvistade förordningen, införde slutgiltiga antidumpningstullar varierande mellan 1,2 procent och 21,7 procent på import av kullager med en största yttre diameter på mer än 30 mm med ursprung i Japan. Produkter som framställts av NTN Corporation (nedan kallad "NTN") och av Koyo Seiko Co. Ltd (nedan kallad "Koyo Seiko") belades därigenom med en slutgiltig antidumpningstull som uppgick till 3,2 procent respektive till 5,5 procent.
- 3 Enligt artikel 14.1 i förordning nr 2423/88 skall en översyn göras av utjämningstullar, bland annat, "om en berörd part så begär och anför bevis för att omständigheterna har förändrats tillräckligt för att motivera en översyn, förutsatt att minst ett år har förflutit sedan undersökningen avslutades". Enligt artikel 14.2 skall undersökningen återupptas när en översyn är påkallad, om omständigheterna så kräver.
- 4 I artikel 15.1 i förordning nr 2423/88 stadgas, att "antidumpningstullar ... [skall] ... upphöra att gälla fem år efter den dag de trädde i kraft". Om en översyn enligt artikel 14 ändå pågår mot slutet av femårsperioden i fråga, skall, enligt artikel 15.4, "åtgärden förbli i kraft medan översynen pågår. Ett tillkännagivande om detta skall

föras in i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* före femårsperiodens utgång”.

5 Federation of European Bearing Manufacturers' Associations (nedan kallad "FEB-MA") begärde den 27 december 1988 att en översyn av de antidumpingstullar som införts genom förordning nr 1739/85 skulle göras. Kommissionen ansåg att denna begäran innehöll tillräckliga bevis för att motivera en översyn och inledde en undersökning i enlighet med bestämmelserna i artikel 14 i förordning nr 2423/88. Genom ett tillkännagivande publicerat i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av den 30 maj 1989 (nr C 133, s. 3) informerades de intresserade parterna om att undersökningen inletts.

6 Medan översynen pågick löpte den femåriga giltighetsperioden för antidumpingstullar ut, varom stadgas i artikel 15.1 i förordning nr 2423/88. Kommissionen publicerade därför den 31 maj 1990 (EGT nr C 132, s. 5) ett meddelande om att åtgärderna, jämlikt artikel 15.4 i förordning nr 2423/88, skulle förbli i kraft medan översynen pågick.

7 Efter att översynen inletts, besvarade sökandena de frågeformulär som tillställts dem av gemenskapsinstitutionerna. Frågorna gällde upplysningar om perioden från den 1 april 1988 till den 31 mars 1989 (nedan kallad "undersökningsperioden" eller "referensperioden").

8 Koyo Seiko har hävdad, att kommissionen informerade den rådgivande antidumpningskommittén den 15 februari 1991 i enlighet med artikel 9.1 i förordning nr

2423/88 om sin avsikt att avsluta översynen och låta antidumpningstullarna upphöra att gälla. Kommittén avlog kommissionens förslag i maj 1991.

- 9 Genom skrivelser till Koyo Seiko av den 5 december 1991 och till NTN av den 11 december 1991, tillställde kommissionen sökandena bl. a. två tabeller rörande gemenskapsmarknaden för de berörda produkterna. Tabellerna, vars riktighet inte satts ifråga av någon av parterna i tvisten, återges nedan, med undantag för de uppgifter som hänför sig till år 1987.

Kullager > 30 mm — Totala EG-marknaden med undantag för japansk produktion i Europa

Försäljning i miljoner ecu

	1986	1988	Ref. period*	Ändring i förhåll. till 1986
<i>Försäljning från:</i> EG-producenter i EG	819,7	903,0	922,4	+ 12,5 %
Import från Japan till EG	65,1	68,4	70,5	+ 8,3 %
<i>Import från:</i> USA	45,3	39,4	39,9	- 11,9 %
Andra länder	160,8	155,8	163,6	+ 1,7 %
TOTALA MARKNADEN	1 090,9	1 166,6	1 196,4	+ 9,7 %
<i>Marknadsandel:</i> EG-producenter	75,1 %	77,4 %	77,1 %	+ 2,7 %
Import från Japan	6,0 %	5,9 %	5,9 %	- 1,7 %
USA	4,1 %	3,4 %	3,3 %	- 19,5 %
Andra länder	14,8 %	13,3 %	13,7 %	- 7,4 %

*Utesluts den japanska produktionen i EG för referensåret respektive referensperioden baserad på ett uppskattat försäljningsvärde om 68,5 miljoner ecu (40 miljoner styck), sjunker "EG"-producenternas marknadsandel från 77,1 procent till 72,9 procent. Den japanska marknadsandelen stiger från 5,9 procent till 11,0 procent.

Kullager > 30 mm — Totala EG-marknaden

Miljoner styck

	1986	1988	Ref. period	Ändring i förhåll. till 1986
<i>Försäljning från:</i> EG-producenter* i EG	265,8	300,2	305,2	+ 14,8 %
Import från Japan till EG	33,5	34,0	34,4	+ 2,7 %
<i>Import från</i> Andra länder	124,9	121,4	125,1	+ 0,2 %
TOTALA MARKNADEN	424,2	455,6	464,7	+ 9,5 %
<i>Marknadsandel:</i> EG-producenter	62,7 %	65,9 %	65,7 %	+ 4,8 %
Japanska producenter	7,9 %	7,5 %	7,4 %	-6,3 %
<i>Import från:</i> Andra länder	29,4 %	26,6 %	26,9 %	-8,5 %

*Uppskattning i ton baserad på Eurostat-data.

- 10 Den 28 september 1992 antog rådet förordning nr 2849/92. Artikel 1 i förordningen, som trädde i kraft den 2 oktober 1992, lyder på följande sätt:

”De slutgiltiga antidumpningstullar som införs genom artikel 1 i förordning (EEG) nr 1739/85 på de produkter som definieras nedan skall härmed ändras i enlighet med följande:

1. En slutgiltig antidumpningstull skall härmed införas på import av kullager med en yttre diameter på över 30 mm enligt KN-nummer 8482 10 90 med ursprung i Japan.

2. Antidumpningstullen uttryckt i procent av produktens nettopris fritt gemenskapens gräns, oförtullat, fastställs till 13,7 % (TARIC-tilläggsnummer 8677), utom när produkten tillverkas av följande företag för vilka antidumpningstullen skall vara som följer: ...

...

— NTN Corporation, Osaka 11,6 %

...

3. Det skall inte tillämpas några antidumpningstullar på kullager med en yttre diameter på över 30 mm tillverkade av följande företag:

... (förteckning över berörda företag).

4. Priserna fritt gemenskapens gräns skall anses som nettopriser om betalningsvillkoren föreskriver inom 180 dagar från det att produkterna sänts iväg.

Priserna skall ökas eller minskas med 1 % för varje månad som betalningsfristen förlängs eller förkortas.

5. Gällande bestämmelser om tullar skall tillämpas.”

- 11 Rådet antog den 13 september 1993 förordning (EEG) nr 2554/93 om upphävande av artikel 1.4 i förordning nr 2849/92 (EGT nr L 235, s. 7, nedan kallad "förordning nr 2554/93").

Rättegången

- 12 Det är mot bakgrund av dessa omständigheter som NTN och Koyo Seiko den 20 december 1992 respektive den 13 januari 1993 har väckt talan vid domstolen.
- 13 FEBMA har den 29 april 1993 hos domstolen ansökt om att få inträda som intervenient på svarandens sida i målet NTN mot kommissionen. Begäran om intervention har godkänts genom beslut av domstolens ordförande av den 15 september 1993.
- 14 Kommissionen och FEBMA har den 18 respektive den 24 maj 1993 hos domstolen ansökt om att få inträda som intervenienter på svarandens sida i målet Koyo Seiko mot kommissionen. Begäran om intervention har godkänts genom beslut av domstolens ordförande av den 16 juni 1993 respektive den 15 september 1993.
- 15 I särskild skrivelse av den 28 juli 1993 har Koyo Seiko yrkat att domstolen skall förplikta rådet att förete det förslag som kommissionen den 15 februari 1991 tillställt medlemmarna i den rådgivande antidumpningskommittén, liksom alla de dokument eller skrivelser som kommissionen senare tillställt medlemmarna i sagda kommitté och som har samband med detta förslag. Rådet har den 20 augusti 1993 inkommit med yttrande rörande yrkandet.

- 16 Genom beslut av den 18 april 1994 har domstolen hänskjutit föreliggande mål till förstainstansrätten med tillämpning av artikel 4 i rådets beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG av den 8 juni 1993 om ändring av rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom, om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT nr L 144, s. 21) och rådets beslut 94/149/EKSG, EG av den 7 mars 1994 (EGT nr L 66, s. 29).
- 17 På grundval av referentens redogörelse har förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning) beslutat att muntlig förhandling skall hållas utan föregående åtgärder för rättegångens beredning.
- 18 Parterna har hållit sina sakframställningar och svarat på förstainstansrättens muntliga frågor vid offentligt sammanträde den 19 oktober 1994.
- 19 Genom beslut av den 21 mars 1995 av ordföranden för förstainstansrättens tredje avdelning i utökad sammansättning har mål T-163/94 och mål T-165/94 förenats vad beträffar domen.

Parternas yrkanden

Mål T-163/94

- 20 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall
- ogiltigförklara artikel 1 i förordning nr 2849/92, såvitt den innebär att sökanden omfattas av en antidumpningstull,
 - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

21 Svaranden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

22 Intervenienten har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive intervenientens kostnader.

Mål T-165/94

23 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara förordning nr 2849/92, såvitt den berör sökanden,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

24 Svaranden har yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

- 25 Intervenienterna har inte inkommit med något yttrande vad gäller interventionen i mål T-165/94.

Saken

- 26 NTN, sökande i mål T-163/94, har åberopat fyra grunder till stöd för sin talan. Med den första grunden görs gällande, att den omtvistade förordningen utfärdats i strid med artikel 7.9 a i grundförordningen genom att den inte ger tillräckliga skäl för att avvika från den normala ettårsfristen varom stadgas i bestämmelsen. Med den andra grunden görs gällande, att den omtvistade förordningen är rättsvidrig, eftersom rådet inte kunnat visa att gemenskapsindustrin vållats någon skada och inte på ett korrekt sätt bedömt de eventuella effekterna av att åtgärderna upphör att gälla. Med den tredje grunden görs maktmissbruk gällande. Sökanden påstår, att gemenskapens institutioner inte hade kunnat fastställa någon skada om översynen hade slutförts inom den frist som anges i artikel 7.9 a i grundförordningen. Med den fjärde grunden görs gällande att det skett en kränkning av artikel 12.1 i grundförordningen, eftersom artikel 1.4 i den omtvistade förordningen införde en rörlig antidumpningstull.
- 27 Koyo Seiko, svarande i mål T-165/94, har åberopat sju grunder till stöd för sin talan. Med den första grunden görs gällande att det skett en kränkning av artikel 2.1, artikel 4.1 och artikel 4.3 i förordning nr 2423/88, eftersom rådet bestämt slutgiltiga antidumpningstullar, utan att det funnits någon som helst skada eller hot om skada. Med den andra grunden görs gällande, att det skett en kränkning av artikel 2.1 och artikel 2.4 i förordning nr 2423/88, eftersom rådet bestämt slutgiltiga antidumpningstullar trots att det var helt och hållet osannolikt att någon betydande skada skulle uppkomma. Med den tredje grunden görs maktmissbruk gällande, eftersom rådet bestämt slutgiltiga antidumpningstullar, trots att det var medvetet om att gemenskapsindustrin varken vållats eller hotades av någon skada. Med den fjärde grunden görs gällande, att det skett en kränkning av artikel 7.9 a i förord-

ning nr 2423/88, eftersom översynen pågått i 41 månader. Den femte grunden har att göra med antidumpningstillens storlek och med denna grund görs gällande, att det skett en kränkning av artikel 13.3 i förordning nr 2423/88. Med den sjätte grunden görs gällande, att det skett en kränkning av väsentliga formföreskrifter, eftersom gemenskapens institutioner inte meddelat sökanden vilka överväganden som ligger till grund för artikel 1.4 i förordning nr 2849/92. Med den sista grunden görs gällande, att det skett en kränkning av artikel 190 i EEG-fördraget.

28 Efter det att förordning nr 2554/93 om upphävande av artikel 1.4 i den omtvistade förordningen antagits den 13 september 1993 har NTN och Koyo Seiko vid sammanträdet formellt frånfallit den fjärde respektive den sjätte grunden för talan. Yrkandet om att rådet skulle förpliktas ersätta rättegångskostnaderna har dock vidhållits.

29 Förstainstansrätten har ansett det nödvändigt att först undersöka den grund med vilken görs gällande att rådet inte lyckats fastställa någon skada i enlighet med artikel 4.1 i förordning nr 2423/88 och den grund med vilken görs gällande att det skett en kränkning av artikel 7.9 a i grundförordningen. Dessa grunder har åberopats i båda målen.

Angående den grund med vilken görs gällande att rådet inte lyckats fastställa någon skada i enlighet med artikel 4.1 i förordning nr 2423/88

Undersökning av situationen för gemenskapsindustrin och eventuella effekter av att gällande tullar upphör att gälla

30 Vad beträffar definitionen av gemenskapsindustrin heter det i punkt 24 i motiven till den omtvistade förordningen, att "vissa företag med produktionsenheter i

gemenskapen inte ansetts utgöra en del av gemenskapsindustrin enligt vad som avses i artikel 4.5 i förordning ... nr 2423/88, med anledning av att de är helägda eller majoritetsägda dotterbolag till de japanska exportörer för vilka omfattande dumpning har konstaterats. Dessa dotterbolag drar nämligen nytta av den dumpning som moderbolagen genomför.”

31 Rörande importen från Japan till gemenskapen och gemenskapsindustrins situation innehåller punkt 26—32 i förordning nr 2849/92 följande konstateranden:

”26. Vid undersökningen av effekten av den japanska importen till gemenskapen måste erinras om att sådana åtgärder redan var i kraft som normalt borde ha undanröjt de skadliga effekterna av dumpning.

Således behöver det bara fastställas huruvida situationen för gemenskapsindustrin är sådan att skada åter skulle uppstå om åtgärderna upphörde att gälla.

27. Den totala volymen av dumpad import från japanska tillverkare till gemenskapen har ökat med 2,7 % från 1986 till och med utgången av utredningsperioden.

28. Även om priserna för den dumpade japanska importen har ökat och priserna för gemenskapsindustrin fallit, finns det fortfarande ett visst mått av underprissättningar från de japanska tillverkarnas sida, vilket konstateras när man jämför de japanska exportörernas vägda genomsnittliga priser för varje typ av kullager med priser för identiska kullagertyper tillverkade av gemenskapsindustrin eller för typer som i hög grad liknar de importerade.

29. Gemenskapens produktion förblev relativt stabil under perioden från 1986 till och med utgången av utredningsperioden.

30. Det totala värdet på försäljningen från gemenskapsindustrin ökade med 12,5 % under perioden från 1986 till och med utgången av utredningsperioden. Denna ökning är dock mindre än marknadens totala ökning.
31. Uttryckt i värde minskade gemenskapsindustrins marknadsandel beräknad på grundval av försäljningen av kullager som tillverkats av kullagerindustrin i gemenskapen under perioden från 1986 till och med utgången av utredningsperioden från 75,1 % till 72,9 %.
32. Efter en undersökning av dessa indikatorer drar rådet slutsatsen att även om åtgärderna hade viss effekt, befann sig gemenskapsindustrin fortfarande i en svag position.”
- 32 Beträffande de eventuella effekterna av att åtgärderna upphör att gälla, lämnar punkt 33—39 följande förklaringar:
- ”33. Med tanke på denna svåra situation anser rådet att ett upphörande med dessa åtgärder ytterligare skulle förvärra situationen.
34. I en situation utan åtgärder kan man förvänta sig att den japanska importens underprissättning skulle öka och att gemenskapsindustrin skulle åsamkas minskad lönsamhet och fortsatta förluster i marknadsandelar, eftersom industrin i gemenskapen inte kommer att kunna motverka detta ökade tryck på marknaden.
35. I detta avseende noterar rådet vidare att marknaden för närvarande befinner sig i en recession. Gemenskapens kullagerindustri har därför blivit mycket mer sårbar, särskilt som marknaden minskar i omfattning och försäljningsvolym och priser utsätts för ett ökat tryck. Dumpad import till låga priser skulle förvärra denna svåra situation.

36. Vidare måste det erinras om att japansk export till Förenta staterna omfattas av höga antidumpningstullar. Om åtgärder mot den japanska importen till gemenskapen skulle avvecklas, skulle importvolymerna sannolikt öka, eventuellt till ännu lägre priser om underprissättningen skulle fortsätta.
37. Eftersom de japanska producenterna har ökat sin produktionskapacitet i Japan medan konsumtionen i gemenskapen inte har ökat, kan det antas att det utan de åtgärder som är i kraft kommer att äga rum en ökad japansk export till gemenskapen. I motsats till detta ökade gemenskapsproducenterna inte sin produktionskapacitet i gemenskapen.
38. Med hänsyn till dessa faktorer kan det klart förutses att gemenskapsindustrin kommer att vållas väsentlig skada från dumpad import om antidumpningsåtgärderna skulle upphöra att gälla.
39. Rådet drar därför slutsatsen att en avveckling av de gällande antidumpningsåtgärderna skulle medföra att gemenskapsindustrin återigen vållas väsentlig skada.”

Parternas argumentation

- 33 Sökandena har hävdad att punkt 24—39 i motiven till den omtvistade förordningen, på vilka konstaterandet av att det föreligger en skada grundar sig, innehåller olika sakliga och rättsliga fel och att den omtvistade förordningen följaktligen inte kan bilda underlag för bestämning av skada som vållats gemenskapsindustrin i enlighet med artikel 4.1 i grundförordningen.
- 34 Rådet har uppgivit att det inte anser att det har gjort sig skyldigt till några rättsliga eller faktiska fel, och att de omständigheter som fastställts av gemenskapens insti-

tutioner och återgivits i förordning 2849/92 klart stöder rådets slutsats att en avveckling av de gällande åtgärderna skulle ha medfört att gemenskapsindustrin återigen vållats skada. Rådet har hänvisat till rättspraxis från domstolen, enligt vilken framgår att gemenskapens institutioner åtnjuter en stor bedömningsfrihet vad gäller bestämning av skada och uppskattning av effekterna av en avveckling av gällande antidumpningstullar, samt understryker att den rättsliga kontrollen av denna bedömningsfrihet är begränsad till att kontrollera att de väsentliga procedurreglerna iakttas, att de omständigheter på vilka det aktuella valet stöder sig fastställs på ett korrekt sätt och att ingen uppenbar felbedömning skett av dessa omständigheter eller att det inte föreligger något maktmissbruk (domstolens dom av den 10 mars 1992, Sharp mot rådet, C-179/87, Rec. s. I-1635, punkt 58).

- 35 När det gäller de enskilda punkterna i motiven till den omtvistade förordningen, har parterna anfört följande argument.

Punkt 24

- 36 NTN har hävdats att uteslutandet av vissa produktionsenheter med samband till japanska exportörer från definitionen på gemenskapsindustri inte är tillåten enligt artikel 4.1 i grundförordningen om inte de skäl som rättfärdigar ett sådant förfarande redovisas. Förklaringen i punkt 24, enligt vilken de europeiska dotterbolagen till japanska exportörer "drar nytta av den dumpning som moderbolagen genomför", bör man, enligt sökanden, bortse från, eftersom den inte stöds av någon som helst bevisning.

- 37 Rådet har besvarat detta med att gemenskapens institutioner, jämlikt artikel 4.5 i grundförordningen, kan utestänga producenter som är etablerade på gemenskapens territorium från "gemenskapsindustrin" endast av det skälet att de har kommersiellt samband med exportörerna eller själva är importörer av de varor som är föremål för undersökning. Några andra krav ställs, enligt rådet, inte i grundförord-

ningen. Rådet har tillagt, att även om förklaringen enligt vilken dotterbolag till japanska exportörer inom gemenskapen drar nytta av den dumpning som moderbolagen genomför inte var riktig, så skulle en sådan situation ändå inte göra att artikel 4.5 i grundförordningen inte kunde tillämpas.

Punkt 27

- 38 Sökandena har uppgivit, att påståendet i punkt 27 i motiven till förordningen om att den dumpade japanska importen har ökat med 2,7 procent från 1986 till och med utgången av referensperioden är vilseledande. De har i detta avseende gjort gällande att det framgår av de tabeller som återgivits ovan under punkten 9, att, trots att försäljningen av kullager importerade från Japan har ökat, så har de japanska produktörernas marknadsandel (i volym) under denna period minskat med 6,3 procent, medan gemenskapsproducenternas marknadsandel har ökat med 4,8 procent.
- 39 Rådet har anmärkt, att sökandena inte har bestritt det faktum att volymen av dumpad import från japanska producenter har ökat med 2,7 procent från 1986 till och med utgången av referensperioden.

Punkt 29

- 40 Koyo Seiko har kritiserat påståendet i punkt 29 i motiven till förordningen om att gemenskapens produktion förblivit relativt stabil under perioden från 1986 till och med utgången av referensperioden med hänsyn tagen till att lagren minskade avsevärt under denna period och kapacitetsutnyttjandet ökade.

41 Rådet har inte yttrat sig beträffande denna fråga.

Punkt 30

42 NTN har uppgivit att påståendet i denna punkt om att det totala värdet på försäljningen från gemenskapsindustrin ökat med 12,5 procent under perioden från 1986 till och med utgången av utredningsperioden är vilseledande. NTN har härvid gjort gällande, att kommissionen, enligt den tabell över försäljning uttryckt i värde som tillställts NTN (se punkt 9, ovan), kommit fram till slutsatsen att värdet av försäljningen av kullager importerade från Japan hade ökat endast med 8,3 procent, medan värdet av försäljningen från gemenskapens producenter ökat med 12,5 procent. De japanska importörernas marknadsandel skulle alltså ha gått tillbaka med 1,7 procent, medan gemenskapsproducenternas marknadsandel skulle ha ökat med 2,7 procent. Tabellen visar alltså, enligt NTN, att det är de japanska producenterna och inte gemenskapens producenter, som har lidit skada.

43 Rådet har inte yttrat sig beträffande denna fråga.

Punkt 31

44 Beträffande denna punkt har sökandena gjort gällande att påståendet om att gemenskapsindustrins marknadsandel skulle ha minskat från 75,1 procent till 72,9 procent är grundat på en "vilseledande manipulation" från gemenskapsinstitutionernas sida av dess egna uppskattningar. Enligt sökandena framgår det av de tabeller som återgivits ovan under punkten 9, att gemenskapsindustrin långt ifrån förlorat någon marknadsandel, utan i själva verket ökat sin andel från 75,1 procent under 1986 till 77,1 procent under referensperioden.

- 45 Rådet har besvarat detta med att det på goda grunder uteslutit företag etablerade på gemenskapens territorium och som helt och hållet eller till större delen kontrolleras av japanska exportörer beträffande vilka dumpning konstaterats, eftersom dessa filialer drog nytta av moderbolagens dumpning. Den omständigheten att dessa dotterbolags försäljning inte uteslutits från beräkningsgrunden för år 1986, innebär, enligt rådet, inte, att förordning nr 2849/92 bygger på oriktiga uppgifter. För det första var utvecklingen av marknadsandelen endast en av de faktorer som man tagit hänsyn till när man uppskattat effekterna av de gällande åtgärderna. Vidare framgår, enligt rådet, av de ovan återgivna tabellerna, att ökningen av gemenskapsindustrins marknadsandel under referensperioden endast är 2,7 procent och minskningen av marknadsandelen för den japanska importen endast 1,7 procent, om inte de japanska dotterbolagens produktion i gemenskapen utesluts från gemenskapsindustrin. Rådet har förklarat att med hänsyn till den omständigheten att den dumpade importen från Japan redan belagts med antidumpningstullar, så hade man kunnat förvänta sig att dess marknadsandel skulle ha gått tillbaka med mer än 1,7 procent och att gemenskapsindustrins marknadsandel skulle ha ökat med mer än 2,7 procent. Om hänsyn även tas till den omständigheten, att den gällande åtgärden hade en prishöjande effekt, utan att för den skull kunna förhindra en viss prisundersättning, anser rådet, att de omständigheter som återges i förordning nr 2849/92 till fullo stöder slutsatsen i punkt 32, att "även om åtgärderna hade viss effekt, befann sig gemenskapsindustri fortfarande i en svag position".

Punkt 35

- 46 Sökandena har påpekat att artikel 4.1 i grundförordningen uttryckligen förbjuder gemenskapens institutioner att ta hänsyn till minskad efterfrågan vid bestämning av skada orsakad av dumpad import. Följaktligen anser sökandena att rådet i punkt 35, genom att vid skadebestämningen ta hänsyn till den lågkonjunktur som observerats på marknaden, tillämpat rätten felaktigt. NTN har tillagt, att påståendet i punkt 35 om att "marknaden för närvarande befinner sig i en recession" är juridiskt oriktigt, oberoende av om det är sant eller falskt, eftersom det varken hänför sig till referensperioden eller till det påföljande året, dvs. den period vid vars slut

undersökningen, enligt artikel 7.9 a i grundförordningen, skulle vara avslutad. NTN har också tillagt att om gemenskapens institutioner hade avslutat förfarandet 1990, inom den ettårsfrist varom stadgas i denna bestämmelse, så hade rådet inte kunnat fastställa någon skada alls, eftersom 1990 var det bästa året för de viktigaste producenterna i gemenskapen.

- 47 Rådet har påpekat, att det inte tog hänsyn till recessionen vid bestämmandet av skadan. Recessionen omnämns i den omtvistade förordningen som en av flera omständigheter som kännetecknade situationen för gemenskapsindustrin vid den tidpunkt då de existerande åtgärderna upphörde att gälla. Rådet har uppgivit, att det vid prövningen om ett avskaffande av tullarna skulle leda till att skada uppkom var nödvändigt att ta hänsyn till denna omständighet, eftersom en industri i en svag position på marknaden är mer sårbar för de skadliga effekterna av dumpning.
- 48 Rådet har gjort gällande att den recession som NTN hänvisat till redan hade börjat 1990, dvs. året efter det att översynen av de gällande antidumpningstullarna hade inletts.

Punkt 36

- 49 Beträffande denna punkt har sökandena gjort gällande att rådet tagit miste på fakta genom att utgå från att ”japansk export till Förenta staterna omfattas av höga antidumpningstullar”. Sökandena har hävdad, att även om de amerikanska antidumpningstullarna på kullager från Japan var höga (ca 70 procent) då FEBMA gjorde sin ansökan om översyn, så var de tvärtom rätt låga, när den omtvistade förordningen antogs. Koyo Seiko har påpekat, att enligt de uppgifter som publicerats i *Federal Register* den 24 juni 1992, i den rättade versionen i samma publikation

den 14 december 1992, så uppgick de amerikanska antidumpningstullarna beträffande de japanska producenter som även exporterade kullager till gemenskapen till mellan 2,24 procent och 7,86 procent vid den tidpunkt då den omtvistade förordningen antogs. Sökandena har uppgivit, att de följaktligen anser att det vid den tidpunkten inte förelåg någon som helst grund att anta att en betydande del av handeln skulle flyttas från Förenta staterna till gemenskapen.

- 50 Rådet har påpekat att vinstmarginalerna inom kullagerindustrin, som är en massproduktion, är relativt små och att följaktligen varje kostnadsökning måste anses som en stor nackdel. Det var därför riktigt att dra slutsatsen, att importen från Japan sannolikt skulle öka om de gällande tullarna avskaffades, bl. a. eftersom den japanska exporten till Förenta staterna var belagd med höga antidumpningstullar. Enligt rådet är hänvisningen till de tullar som Förenta staterna publicerade i *Federal Register* den 24 juni 1992 vilseledande. Rådet har påpekat, att man i punkt 36 i motiven till förordning nr 2849/92 syftat på den japanska exporten som helhet och inte på enskilda exportörer. Siffrorna som publicerats i *Federal Register* den 24 juni 1992 visar att flera företag hade belagts med mycket höga tullar och de nya tullar som införts av Förenta staterna och publicerats i *Federal Register* den 14 december 1992 endast avsåg rättelser av vissa uppenbara räknefel beträffande vissa exportörer. För de flesta företag, särskilt de som belagts med de högsta tullarna, förblev tullarna desamma.

Punkt 37

- 51 Koyo Seiko har anmärkt att rådet i denna punkt uppger att de japanska producenterna har ökat sin produktionskapacitet, varför det kan antas att den japanska exporten till gemenskapen kommer att öka. Koyo Seiko har uppgivit, att ett sådant antagande inte utgör ett tillräckligt skäl för slutsatsen att det föreligger hot om

skada, eftersom det i artikel 4.3 i grundförordningen krävs att gemenskapens institutioner visar att det är troligt att situationen kan utvecklas till en faktisk skada.

- 52 Koyo Seiko har också gjort gällande att priserna på importen till gemenskapen steg mellan 1986 och 1989 och att vinsterna för gemenskapsindustrin ökade med 4,3 procent under referensperioden. Dessutom innehåller den omtvistade förordningen inte något konstaterande beträffande valutaflödet eller sysselsättningsituationen för referensperioden.
- 53 Sammantaget visar dessa konstateranden, enligt sökanden, att den omtvistade förordningen inte innehåller tillräckligt med fakta för att man skulle kunna dra slutsatsen att gemenskapsindustrin verkligen vållats någon skada.
- 54 Rådet har uppgivit, att punkt 37 i den omtvistade förordningen utgör en tillräcklig motivering och helt och hållet stöder dess slutsatser och att det inte var nödvändigt att presentera en detaljerad uppställning över utvecklingen av japanska producenters produktionskapacitet. Det hade inte heller av sekretesskäl varit möjligt att visa sökanden vilken produktionskapacitet dess japanska konkurrenter har.
- 55 Rådet har dessutom påpekat att även om gällande åtgärder haft som effekt att priserna på den dumpade japanska importen stigit, så låg dessa priser kvar långt under gemenskapsindustrins priser, som föll p. g. a. underprissättning. Vad gäller den omständigheten att gemenskapsindustrins vinster ökat, har rådet påpekat att det anser att dessa vinster låg kvar långt under vad man normalt hade kunnat förvänta sig på en marknad som inte störts av dumpad japansk import.

Förstainstansrättens bedömning

Inledande anmärkningar

- 56 Förstainstansrätten konstaterar att gemenskapens institutioner i det föreliggande fallet, i enlighet med artikel 14 i grundförordningen, gjort en översyn av förordning nr 1739/85. Medan översynen pågick, löpte den frist på fem år ut som motsvarar giltighetstiden för de åtgärder varom stadgas i artikel 15.1 och kommissionen publicerade, i enlighet med artikel 15.4 i grundförordningen, ett tillkännagivande om att de då föreliggande åtgärderna skulle förbli i kraft medan översynen pågick. Den 28 september 1992 antog rådet den omtvistade förordningen vilken ändrade förordning nr 1739/85.
- 57 Det bör inledningsvis erinras om, att artikel 2.1 i grundförordningen uppställer en regel om att en antidumpningstull får tas ut på varje dumpad vara "vars övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada". Begreppet "skada" definieras i artikel 4.1 i grundförordningen och i punkterna 2 och 3 i denna bestämmelse anges de faktorer som skall tas i beaktande vid bestämningen av vad som är att anse som skada.
- 58 När det gäller översynen av förordningar som inför antidumpningstullar, finns det anledning att påpeka att grundförordningen endast innehåller uppgifter om de omständigheter som måste föreligga för att återuppta en översyn. Dels stadgas det i artikel 14.2, att "då det framgår att en översyn är påkallad, skall undersökningen återupptas i enlighet med artikel 7, om omständigheterna så kräver". Följaktligen ansåg domstolen i sin dom av den 7 december 1993, Rima Eletrometalurgia mot rådet (C-216/91, Rec. s. I-6303, punkt 16) med hänvisning till artikel 7.1 i grundförordningen, att "det alltid måste framgå att det finns tillräckliga bevis för att det föreligger dumpning och en därav orsakad skada för att inleda en undersökning,

vare sig det rör sig om att inleda ett antidumpningsförfarande eller inom ramen för en översyn för en översyn av en förordning om införande av antidumpningstullar". Dels stadgas det i artikel 15.3 i grundförordningen, att "om en intresserad part visar att åtgärdens upphörande skulle leda till att skada eller hot om skada återigen uppstår" skall kommissionen se över åtgärden. Grundförordningen innehåller följaktligen visserligen bestämmelser om de omständigheter som skall bevisas för att inleda ett förfarande om översyn, men däremot inte några specifika bestämmelser beträffande skadan, vars uppkomst måste bevisas enligt förordningen om ändring av gällande antidumpningstullar.

- 59 I avsaknad av specifika bestämmelser om bestämning av skada, måste alltså en förordning som ändrar gällande antidumpningstullar inom ramen för en översyn som inletts enligt artikel 14 och artikel 15 i grundförordningen, bestämma förekomsten av en skada i enlighet med artikel 4.1 i grundförordningen.
- 60 Följaktligen skall undersökas om det i de olika punkterna i motiven till den omtvistade förordningen fastställs sådan skada varom stadgas i artikel 4.1 i grundförordningen.
- 61 I detta hänseende bör erinras om att i enlighet med artikel 4.1 i grundförordningen kan en skada endast bestämmas om den dumpade eller subventionerade importen antingen (i) vållar väsentlig skada på en etablerad gemenskapsindustri, eller (ii) hotar att vålla väsentlig skada på en etablerad gemenskapsindustri, eller (iii) väsentligt försenar tillkomsten av en sådan industri.
- 62 Eftersom det är ostridigt att det redan existerar en kullagerindustri i gemenskapen, skall undersökas om det i punkterna i motiven till den omtvistade förordningen

visas att den dumpade importen (i) vållar denna industri väsentlig skada, eller (ii) hotar att vålla denna väsentlig skada.

- 63 Det bör vidare påpekas, att det i artikel 4, punkterna 2 och 3, räknas upp olika väsentliga faktorer för att kunna bestämma om det föreligger väsentlig skada eller hot om väsentlig skada. I artikel 4.2 i grundförordningen stadgas sålunda:

”En undersökning av skadan skall omfatta följande faktorer, som är sådana att en enda eller några av dem inte behöver vara utslagsgivande:

- a) Den dumpade eller subventionerade importens volym, särskilt när denna visar avsevärd ökning, i absoluta tal eller i förhållande till tillverkningen eller förbrukningen i gemenskapen.
- b) Priserna på dumpade eller subventionerade importvaror, särskilt när det förekommit avsevärd underprissättning jämfört med priset på likadana varor i gemenskapen.
- c) Inverkan på berörd gemenskapsindustri så som denna inverkan avspeglas i faktiska eller möjliga tendenser vad gäller sådana ekonomiska faktorer som

— tillverkningsvolym,

— kapacitetsutnyttjande,

- lagerhållning,
- försäljning,
- marknadsandel,
- priser (dvs. prissänkningar eller uteblivna prishöjningar som annars skulle ha gjorts),
- vinster,
- avkastning på investerat kapital,
- kassaflöde,
- sysselsättning.”

64 I artikel 4.3 i den omtvistade förordningen stadgas följande:

”Hot om skada får fastställas bara om det är troligt att situationen kan utvecklas till faktisk skada. I detta sammanhang får hänsyn tas till följande faktorer:

- a) Ökningstakten för den dumpade eller subventionerade exporten till gemenskapen.

- b) Ursprungslandets eller exportlandets exportkapacitet, vid undersökningstillfället eller inom överblickbar framtid, och sannolikheten för att exporten kommer att riktas mot gemenskapen.
- c) Subventionens beskaffenhet och de verkningar den kan förväntas ha på handeln.”

65 Det kan också erinras om att det framgår av den andra och den tredje punkten i motiveringen till grundförordningen, att den senare införts i överensstämmelse med gällande internationella förpliktelser, särskilt de förpliktelser som följer av artikel VI i allmänna tull- och handelsavtalet (nedan kallat ”GATT”) och överenskommelsen om tolkning och tillämpning av artikel VI i GATT (nedan kallad ”1979 års antidumpningskodex”). Härav följer att bestämmelserna i grundförordningen bör tolkas i ljuset av artikel VI i GATT och antidumpningskodexen (se bl. a. domstolens dom av den 7 maj 1991, Nakajima mot rådet, C-69/89, Rec. s. I-2069, punkt 30—32).

66 Förstainstansrätten erinrar om att artikel 3.6 i 1979 års antidumpningskodex i detta syfte stadgar: ”Fastställande om hot om väsentlig skada skall grundas på fakta och inte endast på påståenden, förmodanden eller avlägsna möjligheter. Den förändring i förhållanden som skulle skapa ett läge där dumpning skulle förorsaka skada måste klart kunna förutses och vara överhängande.”

Bestämningen av skada i den omtvistade förordningen i enlighet med artikel 4.1 i grundförordningen

67 Förstainstansrätten konstaterar inledningsvis, att punkt 24—32 i motiven till den omtvistade förordningen innehåller en beskrivning av ”gemenskapsindustrins situation”. Efter att ha undersökt flera faktorer, drar rådet, i punkt 32, slutsatsen, att ”gemenskapsindustrin fortfarande [befann sig] i en svag position”. Med tanke

på denna svåra situation, gör rådet, i punkt 33, gällande, att "ett upphörande med dessa åtgärder ytterligare skulle förvärra situationen". Rådet fortsätter med att, i punkt 33—39 i motiven till den omtvistade förordningen, undersöka "eventuella effekter av att åtgärderna upphör att gälla" och drar, i punkt 39, slutsatsen, att "en avveckling av de gällande antidumpningsåtgärderna skulle medföra att gemenskapsindustrin återigen vållas väsentlig skada".

- 68 Förstainstansrätten konstaterar vidare, att rådets beslut att ändra tullarna som införts genom förordning nr 1739/85 sålunda är grundat på övervägandet att dumpad import hotade att vålla gemenskapsproduktionen väsentlig skada i enlighet med vad som stadgas i artikel 4.1 i grundförordningen. Man kan följaktligen konstatera, att den omtvistade förordningen inte innehåller något bevis för en reell skada. I punkt 26 i motiven till den omtvistade förordningen stadgas i detta hänseende uttryckligen: "Således behöver det bara fastställas huruvida situationen för gemenskapsindustrin är sådan att skada åter skulle uppstå om åtgärderna upphörde att gälla".

Undersökning av de olika punkterna i motiven till den omtvistade förordningen

- 69 Inledningsvis kan konstateras, att det av punkt 24 i motiven till den omtvistade förordningen framgår, att i utredningen "vissa företag med produktionsenheter i gemenskapen inte ansetts utgöra en del av gemenskapsindustrin enligt vad som avses i artikel 4.5 i förordning ... nr 2423/88, med anledning av att de är helägda eller majoritetsägda dotterbolag till de japanska exportörer för vilka omfattande dumpning har konstaterats".

- 70 Förstainstansrätten erinrar i detta hänseende om att artikel 4.5 i grundförordningen tillåter att producenter i gemenskapen som har kommersiellt samband med exportörerna eller importörerna eller själva är importörer av den påstått dumpade varan

skall uteslutas från gemenskapsindustrin när det gäller att uppskatta den skada som vållas av dumpningen avseende denna vara. Det ankommer på gemenskapens institutioner att inom ramen för deras egen bedömning undersöka från fall till fall om de skall göra en sådan uteslutning (domstolens domar av den 10 mars 1992, Ricoh mot rådet, C-174/87, Rec. s. I-1335, punkt 49, Sanyo Electric mot rådet, C-177/87, Rec. s. I-1535, punkt 24).

- 71 Följaktligen hade gemenskapens institutioner rätt att utesluta vissa företag med produktionsenheter i gemenskapen från gemenskapsindustrin med anledning av att de var helägda eller majoritetsägda dotterbolag till de japanska exportörer för vilka omfattande dumpning hade konstaterats. Förstainstansrätten noterar vidare att ingen av handlingarna i akten tyder på att rådet skulle ha överskridit gränserna för sin bedömningsmakt när den uteslöt dessa företag.
- 72 Det bör vidare påpekas, att rådet grundat sitt fastställande av existensen av ett hot om skada på följande faktorer: volymen av dumpad import hade ökat med 2,7 procent (punkt 27); priserna för gemenskapsindustrin hade fallit och beträffande den japanska importen existerade fortfarande ett visst mått av underprissättning (punkt 28); gemenskapens produktion hade förblivit relativt stabil (punkt 29); ökningen av värdet av försäljningen från gemenskapsindustrin (i storleksordningen 12,5 procent) var mindre än marknadens totala ökning (punkt 30); gemenskapsindustrins marknadsandel (i värde) hade minskat från 75,1 procent till 72,9 procent (punkt 31); utan åtgärder hade den japanska importens underprissättning ökat och gemenskapsindustrin hade åsamkats minskad lönsamhet och fortsatta förluster i marknadsandelar (punkt 34); gemenskapsindustrin var mycket sårbar, eftersom marknaden befann sig i en recession (punkt 35); de höga antidumpningstullarna i Förenta staterna skulle leda till en ökning av den japanska importen, om åtgärderna mot denna import skulle avvecklas (punkt 36); utan åtgärder skulle slutligen den japan-

ska importen till gemenskapen öka, eftersom de japanska producenterna hade ökat sin produktionskapacitet i Japan medan konsumtionen i gemenskapen inte hade ökat (punkt 37).

- 73 Förstainstansrätten konstaterar att sökandena har bestritt riktigheten beträffande var och en av de ovan nämnda punkterna — med undantag för punkterna 28 och 34 — i vilka de faktorer undersöks, som lett till att rådet fastställt att det förelåg ett hot om väsentlig skada, på den grunden att dessa punkter innehåller påståenden som är vilseledande eller faktiskt eller rättsligt oriktiga.

— Punkt 27

- 74 Beträffande denna punkt har rådet gjort gällande, att den totala volymen av dumpad import av kullager har ökat med 2,7 procent från 1986 till och med utgången av utredningsperioden.

- 75 Det framgår av de under punkt 9 ovan återgivna tabellerna, vars riktighet inte ifrågasatts av parterna, att påståendet i punkt 27 är riktigt, men ofullständigt. Enligt tabellerna är ökningen i volym av den japanska importen klart lägre än den totala ökningen i volym av gemenskapsmarknaden — 9,5 procent — och ökningen i volym av försäljningen från EG-producenter i EG — 14,8 procent. Därför kan man, trots ökningen i volym av den japanska importen med 2,7 procent, fastställa att marknadsandelen för den japanska importen i volym minskade med 6,3 procent

mellan 1986 och slutet av referensperioden. Marknadsandelen för gemenskapsproducenterna ökade med 4,8 procent i volym under samma period.

- 76 Förstainstansrätten anser därför, att den ofullständighet som påståendet i punkt 27 är behäftat med var ägnad att förvränga rådets bestämning av den skada som orsakats av den dumpade importen.

— Punkt 29

- 77 Förstainstansrätten erinrar om att det beträffande denna punkt konstaterats att "gemenskapens produktion förblev relativt stabil under perioden från 1986 till och med utgången av utredningsperioden".
- 78 Förstainstansrätten påpekar, att det av de ovan under punkten 9 återgivna tabellerna framgår att försäljningen av kullager från EG-producenter ökade mellan 1986 och slutet av referensperioden med 14,8 procent i volym och med 12,5 procent i värde. Vidare framgår av den information som kommissionen tillställt Koyo Seiko genom skrivelse av den 5 december 1991 att kapacitetsutnyttjandet i gemenskapen ökade från 74,38 procent till 82,27 procent under samma period och att lagerhållningen i gemenskapen minskade i värde från 114,53 till 84,72 miljoner DM och i volym från 58,82 till 54,02 miljoner styck.
- 79 I ljuset av dessa uppgifter anser förstainstansrätten att rådets påstående i punkt 29 om att gemenskapens produktion förblivit relativt stabil inte ger någon riktig bild av utvecklingen av denna produktion och därför är behäftad med ett sakfel.

— Punkt 30

80 Beträffande denna punkt har rådet gjort gällande att det totala värdet på försäljningen från gemenskapsindustrin ökade med 12,5 procent under perioden från 1986 till och med utgången av utredningsperioden och att ”denna ökning [...] dock [är] mindre än marknadens totala ökning”.

81 Av de ovan under punkten 9 återgivna tabellerna framgår dock att marknadens totala ökning (i värde) uppgick till 9,7 procent. Följaktligen var den totala ökningen av försäljningen från gemenskapsindustrin, i motsats till vad som påstås i punkt 30, större än den totala ökningen av marknaden.

82 Påståendet i punkt 30 är följaktligen också behäftat med ett sakfel.

83 Rådet har dock vid sammanträdet förklarat, att marknadens totala ökning är större än 12,5 procent, om ”den japanska produktionen i Europa”, dvs. de gemenskapsproducenter som är helägda eller majoritetsägda dotterbolag till japanska exportörer, räknas in i gemenskapsproduktionen. Förstainstansrätten anser emellertid, att detta påstående, som varken stöds av någon konkret sifferuppgift eller någon annan bevisning, inte är tillräckligt för att tillbakavisa ett påstående som bygger på noggranna och ostridiga fakta såsom i de ovan under punkten 9 återgivna tabellerna.

— Punkt 31

84 Det kan erinras om att rådet beträffande denna punkt gjort gällande att gemenskapsindustrins marknadsandel, uttryckt i värde, baserad på försäljningen av kul-

lager som tillverkats av gemenskapsindustrin under perioden från 1986 till och med utgången av utredningsperioden minskade från 75,1 procent till 72,9 procent.

- 85 Förstainstansrätten konstaterar emellertid, att det framgår av tabellerna som återgivits ovan under punkt 9 att gemenskapsindustrins marknadsandel (i värde) under denna period ökat från 75,1 procent till 77,1 procent.
- 86 Rådet har försökt förklara denna uppenbara avvikelse med att det inte räknade in den japanska produktionen i Europa i gemenskapsproduktionen under referensperioden.
- 87 Av överskriften till tabellen "Försäljning i miljoner ecu" (se ovan, punkt 9) framgår emellertid att en sådan justering inte inskränker sig endast till referensperioden. Förstainstansrätten konstaterar nämligen att överskriften till tabellen "Totala EG-marknaden med undantag för japansk produktion i Europa" hänför sig till alla data som tabellen innehåller och inte endast till de data som hör till referensperioden. Därav följer att gemenskapsindustrins marknadsandel, exklusive den japanska produktionen i Europa, för år 1986 var 75,1 procent och under referensperioden 77,1 procent.
- 88 Förstainstansrätten anser följaktligen att rådets förklaring vad angår de marknadsandelar som berörs i punkt 31 i motiven till den omtvistade förordningen, nämligen att det inte räknade in den japanska produktionen i Europa i gemenskapsproduktionen, är vilseledande.
- 89 Av fotnoten under tabellen "Försäljning i miljoner ecu" (se ovan, punkt 9) framgår, att rådet har behandlat den japanska produktionen i Europa som import från Japan för att, såsom angivits i punkt 31 i motiven till den omtvistade förordningen, komma fram till en marknadsandel om 72,9 procent för gemenskapsindustrin

under referensperioden. Adderar man värdet av den japanska produktionen i Europa — enligt den ovan angivna fotnoten uppgår den till 68,5 miljoner ecu — till beloppet för den japanska importen i Europa för samma period, nämligen 70,5 miljoner ecu, så uppgår den japanska importen för referensperioden till ett totalt värde om 139 miljoner ecu. Det kan fastställas, att det totala värdet av marknaden med nödvändighet måste ha ökat med samma belopp (1 196,4 miljoner ecu + 68,5 miljoner ecu) och att den, om en sådan justering görs, uppgår till 1 294,9 miljoner ecu. På så sätt kommer man fram till marknadsandelarna som anges i fotnoten under den ovan angivna tabellen, nämligen 11 procent för den japanska importen och 72,9 procent för gemenskapsproducenterna.

90 Förstainstansrätten konstaterar vidare, att marknadsandelen för 1986 som anges i punkt 31, nämligen 75,1 procent, i motsats härtill har räknats fram utan att hänsyn tagits till den ovan beskrivna justeringen, dvs. att likställa den japanska produktionen i Europa med japansk import. Noten under den ovan angivna tabellen hänför sig nämligen endast till referensperioden.

91 Det kan följaktligen fastställas, att marknadsandelen för gemenskapsindustrin för år 1986 inte har beräknats på samma sätt i punkt 31 i motiven som marknadsandelen för referensperioden och att varje slutsats beträffande marknadsandelen är baserad på oriktig grund. Vidare kan noteras, att det framgår av tabellen "Försäljning i miljoner ecu" (se ovan, punkt 9), att om marknadsandelen för gemenskapsindustrin räknas fram enligt samma metod för 1986 och för referensperioden, så uppvisar den en ökning från 75,1 till 77,1 procent.

92 Påståendet i punkt 31 i motiven om att gemenskapsindustrins marknadsandel har minskat från 75,1 procent till 72,9 procent från 1986 till och med utgången av utredningsperioden är behäftat med ett sakfel.

— Slutsats rörande situationen för gemenskapsindustrin: punkt 32

- 93 I punkt 32 förklaras, att "efter en undersökning av dessa indikatorer drar rådet slutsatsen att även om åtgärderna hade en viss effekt, befann sig gemenskapsindustrin fortfarande i en svag position". Denna slutsats grundar sig på tidigare påståenden, nämligen, att den dumpade importen har ökat (punkt 27), att "även om priserna för den dumpade japanska importen har ökat och priserna för gemenskapsindustrin fallit, finns det fortfarande ett visst mått av underprissättningar från de japanska tillverkarnas sida" (punkt 28), den omständigheten att gemenskapens produktion förblivit relativt stabil (29), att försäljningen från gemenskapsindustrin ökat mindre än marknadens ökning (punkt 30) och att marknadsandelen minskade från 75,1 procent till 72,9 procent (punkt 31).
- 94 Ovan har dock visats, att var och en av punkterna 27, 29, 30 och 31 innehåller sakligt felaktiga eller vilseledande påståenden. Förstainstansrätten anser därför, att rådets slutsats i punkt 32 i motiven, såvitt den är grundad på dessa påståenden, är felaktig i sakligt och rättsligt hänseende.
- 95 Med hänsyn till dessa omständigheter bör slutsatsen i punkt 32 i motiven undersökas i ljuset av dels de uppgifter som anges i de ovan, i punkt 9, angivna tabellerna och dels de ostridiga uppgifter som presenterats av parterna under det skriftliga förfarandet. I detta hänseende bör erinras om att det av de ovan angivna tabellerna framgår att gemenskapsindustrin genomgått följande utveckling mellan 1986 och slutet av referensperioden: Gemenskapsindustrins marknadsandel ökade med 2,7 procent i värde och 4,8 i volym; den japanska importens marknadsandel minskade med 1,7 procent i värde och 6,3 procent i volym; ökningen av försäljningen från gemenskapsindustrin (14,8 procent i volym och 12,5 procent i värde) var större än marknadens totala ökning (9,5 procent i volym och 9,7 procent i värde). Vidare

framgår av kommissionens skrivelser av den 5 december och den 11 december (se ovan, punkt 9), att gemenskapsindustrin under referensperioden gjorde en vinst på 4,3 procent av sin omsättning. Förstainstansrätten konstaterar, att också denna senaste faktor, i ljuset av det påstående om att gemenskapsindustrin inte gjort några vinster under 1986 och 1987 som gjorts av FEBMA i punkt 3.4 i sin skrift till kommissionen av den 7 juni 1990 och vars riktighet inte bestritts av de andra parterna, visar en positiv utveckling för gemenskapsindustrin. Slutligen framgår det av de uppgifter som lämnats av kommissionen till Koyo Seiko i bilagan till skrivelsen av den 5 december 1991, att gemenskapsindustrins kapacitetsutnyttjande uppvisade en ökning från 74,38 till 82,27 procent och att lagerhållningen i gemenskapen minskade i värde från 114,53 till 84,72 miljoner DM och i volym från 58,82 till 54,02 styck.

- 96 Av den analys som genomförts ovan framgår att slutsatsen i punkt 32 i motiven, att ”gemenskapsindustrin fortfarande [befann sig] i en svag position” varken stöds av punkterna 27, 29, 30 eller 31 eller av några andra uppgifter i akten.

— Punkt 35

- 97 Förstainstansrätten konstaterar beträffande denna punkt att rådet utgått från att den aktuella industrin befunnit sig i en recession, i gemenskapen, för att kunna fastställa att det föreligger ett hot om skada.
- 98 Förstainstansrätten finner dock att det framgår av artikel 4.1 sista meningen i grundförordningen, att hänsyn inte får tas till en sådan faktor vid bestämmandet av skada eller hot om skada. I denna bestämmelse heter det nämligen, att ”skada vållad av andra faktorer, såsom ... minskad efterfrågan, vilka ... också negativt påver-

kar industrin i gemenskapen, får inte tillskrivas den dumpade eller subventionerade importen”.

- 99 Rådets rättstillämpning är följaktligen felaktig, såvitt förekomsten av en recession lagts till grund för bedömningen i punkt 35 i motiveringen av huruvida dumpad import av de ifrågavarande produkterna hotade att vålla skada på sätt avses i artikel 4.1 i grundförordningen.

— Punkt 36

- 100 I denna punkt har rådet gjort gällande, att det är sannolikt att importvolymerna till gemenskapen skulle öka, om åtgärderna avvecklades, på grund av att den japanska exporten till Förenta staterna omfattas av ”höga” antidumpningstullar.
- 101 Förstainstansrätten konstaterar först och främst, att den omtvistade förordningen inte innehåller några konkreta uppgifter vad beträffar de antidumpningstullar som ifrågavarande varor belagts med i Förenta staterna, även om sådana uppgifter på intet sätt omfattas av någon sekretess.
- 102 Vidare kan det konstateras att det av FEBMA: s ansökan om översyn från den 27 december 1988 framgår, att Department of Commerce genom beslut av den 27 oktober 1988 bl. a. belade import av kullager producerade av Koyo Seiko och NTN med en antidumpningstull som uppgick till 73,65 procent respektive till 35,85 procent. Tullen för de varor som producerats av de japanska företag vars namn inte nämndes i beslutet uppgick till 44,70 procent. Ingen av parterna har ifrå-

gasatt riktigheten av nivån på de amerikanska tullarna såsom de har presenterats i ansökan om översyn.

- 103 Sökandena, som uppgett att de inte förnekar att de tullar som gällde vid tidpunkten för ingivande av ansökan om översyn var höga, men att de dock anser att vid den tidpunkt då den omtvistade förordningen antogs, i september 1992, kunde de tullar som gällde för de japanska producenterna som även exporterade kullager till gemenskapen, vilka enligt sökandena då varierade mellan 2,24 och 7,86 procent, inte längre anses som höga och därmed medföra att den japanska exporten till gemenskapen ökade om gemenskapens åtgärder avvecklades.
- 104 Förstainstansrätten noterar, att de antidumpningstullar som införts på kullager genom förordning nr 1739/85, som var i storleksordningen mellan 1,2 och 21,7 procent, låg på en betydligt lägre nivå än de amerikanska tullarna som införts den 27 oktober 1988. Om vinstmarginalerna i kullagerindustrin är små, såsom rådet har påstått, och följaktligen varje kostnadsökning direkt påverkar handelsflödena, så borde införandet av de höga amerikanska tullarna i oktober 1988, genom sitt inflytande på handelsflödet, resulterat i en tydlig ökning av den japanska exporten till gemenskapen.
- 105 En jämförelse, baserad på de uppgifter som finns i de tabeller som återgivits ovan under punkt 9, mellan den japanska importen av kullager till gemenskapen för år 1986 — under denna period var de amerikanska tullarna som infördes den 27 oktober 1988 i kraft i två månader — och importen under referensperioden — under den perioden var samma amerikanska tullar i kraft under 5 månader — visar emellertid tydligt, att den japanska importens andel av gemenskapsmarknaden minskade med 0,1 procent i volym och förblev oförändrad i värde. Följaktligen och i avsaknad av andra uppgifter om denna sak, konstaterar förstainstansrätten, att införandet av höga antidumpningstullar i Förenta staterna inte haft mer än en negligerbar effekt på gemenskapsmarknaden. Vidare kan fastställas, att de gällande amerikan-

ska tullarna vid tidpunkten för antagandet av den omtvistade förordningen (2,24 till 7,86 procent enligt sökandena; vid sammanträdet gjorde rådet gällande ett genomsnitt om 7,5 procent) var betydligt lägre än de amerikanska tullar som gällde vid tidpunkten för FEBMA: s ingivande om ansökan om översyn (73,65 procent för Koyo Seiko; 25,85 procent för NTN; 43,47 procent för Nachi; 58,32 procent för NSK och en resttull på 44,70 procent).

- 106 Mot bakgrund av dessa omständigheter finner förstainstansrätten, att rådets farhågor för att den japanska exporten skulle vändas mot gemenskapen är av rent hypotetisk karaktär och inte är tillräckliga för att underbygga ett påstående om hot om skada i enlighet med artikel 4.1 i grundförordningen, ett begrepp som för övrigt måste tolkas i ljuset av 1979 års antidumpningskodex och särskilt då dess artikel 3.6. Det kan alltså fastställas att punkt 36 i motiven inte är grundad på fakta, såsom föreskrivs i artikel 3.6 i 1979 års antidumpningskodex, utan på "påståenden, förmodanden eller avlägsna möjligheter".

— Punkt 37

- 107 Beträffande denna punkt har rådet hävdad, att "eftersom de japanska producenterna har ökat sin produktionskapacitet i Japan medan konsumtionen i gemenskapen inte har ökat kan det antas att det utan de åtgärder som är i kraft kommer att äga rum en ökad japansk export till gemenskapen".
- 108 Det kan anmärkas, att den omtvistade förordningen inte ens ungefärligen anger storleken på den ifrågavarande japanska produktionen. Det kan vidare inte uteslutas att de japanska producenterna ökade sin produktionskapacitet till följd av en ökad förbrukning av kullager på den japanska marknaden eller på tredje markna-

der. Förstainstansrätten konstaterar emellertid att varken punkt 37 i motiven eller någon annan handling som presenterats av parterna innehåller någon som helst uppgift om förbrukningen på den japanska marknaden eller på några andra marknader för de ifrågavarande produkterna.

109 Förstainstansrätten anser, att skulle kunna bli tal om risk för ökad japansk export i allmänhet och till gemenskapen i synnerhet endast för det fall det kunde fastställas att denna kapacitetsökning motsvarades av en ökad förbrukning i Japan eller i ett tredje land. I ett sådant läge skulle de japanska producenterna i jakten på exportmarknader för sin överskottsproduktion och i avsaknad på tillräcklig efterfrågan i andra länder försökt öka sin export till gemenskapen genom att tillämpa dumpning.

110 Därav följer att punkt 37, i den mån den grundar påståendet om en risk för ökad japansk export till gemenskapen dels på att de japanska producenternas produktionskapacitet ökat och dels på att förbrukningen i gemenskapen inte har ökat, är för vag för att stödja rådets slutsats om att det i det aktuella fallet föreligger ett hot om skada.

Effekter på fastställandet av ett hot om skada

111 Rådet har, i punkt 38 i motiven hävdad, att ”med hänsyn till dessa faktorer kan det klart förutses att gemenskapsindustrin kommer att vållas väsentlig skada från dumpad import om antidumpningsåtgärderna skulle upphöra att gälla” och har, i punkt

39, dragit slutsatsen, att en ”avveckling av de gällande antidumpningsåtgärderna skulle medföra att gemenskapsindustrin återigen vållas väsentlig skada”.

- 112 Av den analys som genomförts ovan framgår att var och en av punkterna 27, 29, 30, 31, 32, 35, 36 och 37 innehåller påståenden som är behäftade med sakliga eller rättsliga fel eller är vilseledande p. g. a. deras ofullständighet. Följaktligen är rådets slutsats i punkt 39 i motiven om att dumpad import hotar att vålla gemenskapens kullagerindustri väsentlig skada, så vitt den grundar sig på dessa påståenden, själv felaktig i rättsligt och i sakligt hänseende.
- 113 På detta stadium bör påpekas, att sökandena, som vill att antidumpningsförordningen skall ogiltigförklaras, får underställa rätten alla de uppgifter som är nödvändiga för att denna skall kunna pröva frågan om gemenskapens institutioner har iakttagit de rättssäkerhetsgarantier för sökandena som nedlagts i förfarandereglerna och om dessa institutioner inte har begått rättsliga eller sakliga fel eller låtit sig påverkas av överväganden som är resultatet av maktmissbruk. Vad gäller denna fråga får rätten, utan att ingripa i den bedömningsfrihet som enligt grundförordningen tillkommer gemenskapsmyndigheterna, utöva sin normala kontroll av gränserna för offentliga myndigheters maktutövning (se bl. a. domstolens domar av den 4 oktober 1983, FEDIOL mot kommissionen, 191/82, Rec. s. 2913, punkt 30, och av den 20 mars 1985, Timex mot rådet och kommissionen, 264/82, Rec. s. 849, punkt 16).
- 114 I detta hänseende bör noteras, att de sakliga fel som rådet gjort sig skyldigt till i allmänhet lett till att intryck om tendenser uppstått som strider mot den verkliga utvecklingen på marknaden. Sålunda påstås det i punkt 29 att gemenskapens produktion förblev relativt stabil under perioden från 1986 till och med utgången av utredningsperioden, när den i själva verket ökade; i punkt 30 förklaras att ökningen av det totala värdet på försäljningen från gemenskapsindustrin var mindre än mark-

nadens totala ökning, när den i själva verket var större; i punkt 31 tilläggs, att gemenskapsindustrins marknadsandel, uttryckt i värde, baserad på försäljningen av kullager som tillverkats av gemenskapsindustrin under perioden från 1986 till och med utgången av utredningsperioden minskade från 75,1 till 72,9 procent, när den i själva verket ökade från 75,1 till 77,1 procent. Därutöver innebär punkt 35 en felaktig rättstillämpning i så måtto att hänsyn här tas till en faktor som är irrelevant för bestämningen av skada.

- 115 I ljuset av dessa omständigheter och även med hänsyn till de vilseledande eller felaktiga påståenden som gjorts i punkterna 27, 32, 36 och 37, anser förstainstansrätten, att det inte kan uteslutas att rådet inte hade kommit fram till slutsatsen att det förelåg ett hot om skada, om de ovan berörda faktiska och rättsliga felaktigheterna inte funnits. Därför skall sökandenas yrkanden om att den omtvistade förordningen skall ogiltigförklaras, såvitt den berör dem, bifallas.
- 116 Med hänsyn till omständigheterna i det föreliggande fallet, anser förstainstansrätten dessutom att det finns skäl att undersöka den grund med vilken det görs gällande att det skett en kränkning av artikel 7.9 a i förordning nr 2423/88.

Beträffande den grund med vilken det görs gällande att det skett en kränkning av artikel 7.9 a i förordning nr 2423/88

Parternas argumentation

- 117 Sökandena har gjort gällande att den omtvistade förordningen kränker artikel 7.9 a i förordning nr 2423/88 genom att inte tillräckliga skäl ges för att frångå den normala ettårsfristen, vilken är stadgad i artikeln. Sökandena har anmärkt, att även om ettårsfristen inte är tvingande, så kan förfarandet inte utsträckas utöver en rimlig

frist (domstolens dom av den 12 maj 1989, Continentale Produkten-Gesellschaft, 246/87, Rec. s. 1151, punkt 8). Enligt sökandena har rådet emellertid inte visat något rättsligt godtagbart skäl till varför förfarandet pågått under 41 månader.

- 118 Rådet har uppgivit att den frist om ett år som det stadgas om i artikel 7.9 a i förordning nr 2423/88 inte är tvingande. Detta framgår, enligt rådet, redan av ordalydelsen i nämnda förordning, eftersom det där heter, att undersökningen "normalt" skall avslutas inom ett år. En av orsakerna till varför den aktuella undersökningen pågått längre än tidigare undersökningar är, enligt rådet, att kommissionen år 1990 gjort en översyn av gemenskapsindustrins lönsamhet. Rådet har tillagt att domstolen i en dom av den 28 november 1989 (Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon Kai Naftiliakon m. fl. mot rådet, C-121/86, Rec. s. I-3919, punkt 22—23) ansett att en undersökning som pågått under fyra år inte utgjorde en kränkning av artikel 7.9 a i förordning nr 2423/88.

Förstainstansrättens bedömning

- 119 I detta sammanhang kan erinras om att det i artikel 7.9 a i grundförordningen stadgas att undersökningen "normalt [skall] avslutas inom ett år från det att förfarandet inletts." Det framgår av rättspraxis från domstolen att det rör sig om ett riktvärde och inte om någon tvingande frist (domen Continentale Produkten-Gesellschaft, nämnd ovan, punkt 8, och domen Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon Kai Naftiliakon m. fl. mot rådet, nämnd ovan, punkt 22). Det skall dock påpekas att översynen inte får förlängas utöver en skälig frist, vilken skall bestämmas mot bakgrund av omständigheterna i det särskilda fallet (domen Continentale Produkten-Gesellschaft, nämnd ovan, punkt 8, och domen Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon Kai Naftiliakon m. fl. mot rådet, nämnd ovan, punkt 22).

- 120 Det bör anmärkas att den översyn som följde på antagandet av den omtvistade förordningen pågick 41 månader, nämligen från maj 1989 till den 28 september 1992. Följaktligen skall undersökas om översynen i det föreliggande fallet pågått längre än vad som kan anses skäligt i enlighet med domstolens rättspraxis.
- 121 I detta hänseende skall anmärkas, att rådet i punkt 8 i motiven till den omtvistade förordningen angivit att orsaken till att undersökningen pågått så länge dels var att man varit tvungen att samla in och undersöka ett omfattande och komplicerat faktamaterial, dels att det då undersökningen redan pågick uppstod nya frågeställningar, vilka inte hade kunnat förutses i inledningsskedet och som man var tvungen att bearbeta. Under det skriftliga förfarandet har rådet beträffande denna sista punkt angivit, att det år 1990 gjort en översyn av gemenskapsindustrins lönsamhet.
- 122 Vad beträffar det första rättfärdigandet, konstaterar förstainstansrätten att gemenskapens institutioner börjat bedriva undersökningar inom kullagersektorn redan 1976 (EGT nr C 268, 1976, s. 2). Det rör sig således om en sektor som var väl känd av de ansvariga organen, vilket borde ha underlättat ifrågavarande översyn. Det bör även påpekas att förordning nr 1739/85, vilken ändrats genom den omtvistade förordningen, också antagits till följd av en översyn. Den 21 december 1984 antog kommissionen förordning (EEG) nr 3669/84 som införde en preliminär antidumpningskontroll på import av vissa kullager och koniska rullager med ursprung i Japan (EGT nr L 340, s. 37) efter att ha gjort en översyn av sitt beslut 81/406/EEG av den 4 juni 1981 om antagande av förpliktelser inom ramen för antidumpningsförfarandet beträffande import av kullager och rullager med ursprung i Japan, Polen, Rumänien och Sovjetunionen och slutförande av detta förfarande (EGT nr L 152, s. 44). Rådet införde därefter slutgiltiga tullar genom att den 24 juni 1985 anta förordning nr 1739/85. Förstainstansrätten konstaterar, att den översyn som resulterade i antagandet av den ovan nämnda förordning nr 3669/84 av den 21 december 1984 pågick i 10 månader även om den avsåg ett vidare spektrum av produkter, nämligen kullager och rullager med ursprung i Japan, dvs. en mycket kortare tid än vad som var fallet med den översyn som resulterade i antagandet av den

omtvistade förordningen, som endast avsåg kullager med ursprung i Japan med en största yttre diameter på mer än 30 mm.

- 123 Förstainstansrätten anser, att rådet under dessa omständigheter inte kan stödja sig på att det faktamaterial som skulle samlas in och undersökas var komplicerat för att förklara varför undersökningen i det föreliggande fallet pågick i mer än tre år. Förstainstansrätten anser även att översynen av frågan om gemenskapsindustrins lönsamhet inte ensam kan rättfärdiga att undersökningen pågått så länge.
- 124 Rådet har följaktligen inte på erforderligt sätt kunnat visa att översynen i det föreliggande fallet slutförts inom rimlig tid. Av detta skäl är även den grund med vilken det görs gällande att det skett en kränkning av artikel 7.9 a i grundförordningen uppfylld.
- 125 Av det ovan anförda följer att artikel 1 i den omtvistade förordningen skall ogiltigförklaras, såvitt den berör sökandena. Det föreligger inte anledning för förstainstansrätten att pröva övriga grunder som sökandena har åberopat till stöd för talan och inte heller besluta i den rättegångsfråga som Koyo Seiko framställt yrkande om i mål T-165/94.

Rättegångskostnader

- 126 I enlighet med artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om så har yrkats. Då svaranden tappat målet och

sökandena framställt yrkande enligt ovan, skall svaranden således ersätta rättegångskostnaderna.

- 127 Förstainstansrätten noterar att intervenienterna i mål T-165/94 inte inkommit med något yttrande vad gäller interventionen. Då intervenienterna tappat målet anser förstainstansrätten att de skall bära sina rättegångskostnader. Intervenienten i mål T-163/94 har genom sitt deltagande i det skriftliga förfarandet åsamkat sökanden kostnader. Då den senare inte framställt något yrkande om att intervenienten skall ersätta kostnaderna för interventionen och intervenienten tappat målet, skall sökanden och intervenienten bära sina kostnader för interventionen.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

- 1) Artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 2849/92 av den 28 september 1992 om ändring av den slutgiltiga antidumpningstull på import av kullager med en yttre diameter på över 30 mm med ursprung i Japan som införts genom förordning (EEG) nr 1739/85 förklaras ogiltig, såvitt den innebär att sökandena omfattas av en antidumpningstull.

- 2) Rådet skall bära sin rättegångskostnad samt ersätta sökandenas kostnader; sökanden i mål T-163/94 skall dock bära sin kostnad för interventionen. Intervenienterna skall bära sina kostnader.

Biancarelli

Schintgen

Briët

García-Valdecasas

Bellamy

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 2 maj 1995.

H. Jung

J. Biancarelli

Justitiesekreterare

Ordförande